

[Krarup.]

omfatter 98 pCt. af Befolkningen — og det er jo en Kendsgerning —, maa der ogsaa blandt Medlemmerne af dette høje Ting være et stort, ja, et langt overvejende Flertal, som vil gaa Kirkens Ærinde i denne Sag, saaledes som vor Kirkes Primas, Biskop Dr. theol. Fuglsang Damgaard saa stærkt har givet det Udtryk over for mig, som i denne Sag har den Ære at være den danske Folkekirkens Talsmand.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, som har anbefalet Forslaget.

Til den ærede Ordfører for Venstre (Rahbek) skal jeg sige, at netop en Film som den, han omtalte, Stavnsbaandsfilmen, som jeg ogsaa har set med meget stor Interesse, er jo et Bevis paa, at der maa gøres noget fra Statens Side, hvis man vil have kunstnerisk værdifulde, kulturelt værdifulde Films frem. Denne Film havde aldrig kunnet komme frem, medmindre man havde ophævet Forlystelsesskatten for dens Vedkommende og paa anden Maade ydet Begunstigelse, og det er endda tvivlsomt — jeg ved ikke, hvordan det gaar, men det er endda tvivlsomt, om den vil kunne bære sig, hvorfor man under alle Omstændigheder maa være Nordisk Film taknemmelig for at have taget denne store Opgave op. Jeg tror ikke, det vil skade den meget, at Bonden kaster Kornet ud for forkert Ben; man maa huske paa, hvor meget Bondestanden er gaaet frem i de halvandet Hundrede Aar, der er Tale om.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det er en alvorlig Fare for Udviklingen, at Staten faar saa stærk Indflydelse paa Filmen som her foreslaaet, og heri maa man se Begrundelsen for, at Venstre ønsker at gaa bort fra Bevillingssystemet. Ja, det kan man sige, hvis man ser saa ensidigt paa det, som Venstre har gjort i denne Sag. Hvis man derimod betragter Oprettelsen af Filmsraadet i Forbindelse med den fuldkomne Forandring af §. 2, som jeg selv har foreslaaet, vil man se, at der ikke er nogen som helst Grund til mere efter dette Forslag end tidligere at gaa bort fra Bevillingssystemet. Tiden tillader mig ikke at komme ind paa Forholdene i Sverige og den frie Næring der; hvis det ærede Medlem har gennemgaaet Forhandlingerne i Folketinget, har det ærede Medlem set de mange Udtalelser, der er fremsat af den ærede radikale Ordfører i Folketinget, hvorefter det netop er Fortrustningen af Biografindustrien eller

Biografelskaberne i Sverige, der har været medvirkende til, at man i det radikale Parti er blevet betænkelig ved denne Udvikling.

Den ærede Ordfører sluttede med, at hvis Flertallet staar fast, er der intet Haab til Trods for Artiklen i „Politiken“. Jeg tror, jeg maa sige til det ærede Medlem, som den ærede Ordfører for det radikale Parti sagde ovre i Folketinget, at „Politiken“ i denne Sag indtager et meget naivt Standpunkt — hvilket ikke betyder, at „Politiken“ har skiftet Standpunkt, thi saa langt jeg kan huske tilbage i Tiden, har dette Blad kæmpet for fri Næring baade for Teater og Biografteater, og det har Bladet jo Lov til.

Jeg beklager den Maade, hvorpaa den ærede konservative Ordfører i denne Sag (Stein) fandt det rimeligt at tale. Jeg beklager den, fordi jeg ikke synes, der er nogen som helst Grund til at give en Karakteristik af undertegnede som Politiker eller Lovgiver ved en rent saglig Behandling af Biografloven. Og det er sagligt set urigtigt, det er fuldkommen urigtigt at sige, at Biografloven er fremkommet nu, fordi jeg vil have denne Lov, at det er Udtryk for en Bessermachen. Jeg agter ikke at svare det ærede Medlem paa samme Maade. Jeg ved ikke, paa hvilke Omraader det ærede Medlem overhovedet har forsøgt at gøre noget bedre, men jeg synes, at det overhovedet ikke vedrører Diskussionen. Det ærede Medlem ved jo, at dette Lovforslag ikke vilde være blevet fremsat, hvis ikke det Udvalg, som min højtærede Forgænger havde nedsat, havde afsluttet sit Arbejde og foreslaaet forskellige vidtgaaende Ændringer i Systemet af 1933, baade med Hensyn til Oprettelse af Filmcentral, Filmsraad og Filmsfond. Men naar man skulde gaa til saa indgribende Ændringer i den gældende Lov, var det naturligt ogsaa at se paa, om der ikke paa andre Omraader trængtes til Ændringer. Det var saa meget mere naturligt, som den Filmsfond, Udvalget havde foreslaaet, ikke vilde komme til at raade over mere end 150 000 Kr. om Aaret. Man skal ikke have megen Indsigt i dansk Biografteatervæsen for at se, at 150 000 Kr. om Aaret til Støtte af Kultur og Kunst i dansk Film, det er ikke meget værd. Derfor maatte jeg se mig om efter en Maade at skaffe større Indtægter til dette Formaal og foreslaa Ændringer, der gik i den Retning, jeg har foreslaaet. Det skulde man ikke bebrejde mig, hvis man har den Interesse, som det ærede Medlem ellers foregav at have for en Udvikling af Filmen netop i disse Henseender. At jeg samtidig